

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
20. 07. 2012 do
21. 07. 2012

Število objav: 5
Tiskani mediji: 5
Splet: 0
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
22. slovensko zborovsko tekmovanje
Naša pesem 2012
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Linhartovo srečanje

Seznam objav v zbirki:

		Naslov	Stefan Milenkovič očaral	
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Idrijske novice; 0	Stran: 9	Površina: 365 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 20. 07. 2012		
Stran v zbirki 3	Avtor	Pavšič Neža		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Mladi pevci in pevke navdušili poslušalce	
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Savinjske novice; 0	Stran: 10	Površina: 191 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 20. 07. 2012		
Stran v zbirki 4	Avtor	Šukalo Marija		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Ko duša išče mir...	
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Šentjurčan; 0	Stran: 9	Površina: 117 cm ²
	Rubrika / Datum	Od tu in tam, 20. 07. 2012		
Stran v zbirki 5	Avtor	V.T.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Za vse generacije športnikov	
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Štajerski tednik; 38000	Stran: 10	Površina: 198 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura in izobraževanje, 20. 07. 2012		
Stran v zbirki 6	Avtor	Letonja Nataša		
	Teme	Linhartovo srečanje		

		Naslov	V dosegu Munchovega krika	
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Delo – Sobotna priloga; 125000	Stran: 29	Površina: 157 cm ²
	Rubrika / Datum	Sobotna priloga, 21. 07. 2012		
Stran v zbirki 7	Avtor	Čepar Drago		
	Teme	22. slovensko zborovsko tekmovanje Naša pesem 2012		

Grajski večeri po novem partnerski projekt več organizatorjev

Stefan Milenković očaral

Vračanje h koreninam tanga odkriva nove glasbene podobe tega argentinskega plesa

IDRIJA – Prijeten poletni večer tango glasbe prejšnjega petka v Idriji tudi letos ni razočaral. Priča smo bili vrhunski izvedbi tango glasbe izpod rok mojstrov skupine **Ars tango story group** in dveh imen na vrhuncu kariere, violinista **Stefana Milenkovića** ter domačina harmonikarja **Matka Hatlaka**.

Dvorišče gradu je v soju toplih luči in prekrasnega ambienta poslušalcem nudilo popotovanje od klasičnih tango skladb do že znanih sodobnih kompozicij **Astorja Piazzolle**. Vse te skladbe so bile pospremljene s tango plesom, da se je vtis strastnosti, otožnosti, in hedonizma resnično zilil v enkratno doživetje. Na začetku koncerta nam je tako senzibilno svojo imaginarno zgodbo skozi ples prikazala plesalka Kulturnega društva **Gib Radoška Gostiša**. **Ars tango story group** pa je večer nadaljeval in z gostoma pričaral koncert uigrano in celostno. Nekje na sredini smo, verjetno pričakovano, bili priča izvedbi skladbe v duetu **Stefana Milenkovića** in **Marka Hatlaka**. Da smo poslušalci po vsaki skladbi skoraj toliko dolgo kot je skladba trajala pospremili umetnika z aplavzom, potrjuje le izjemnost njiju dveh. Prijetno presenečenje nam je ponudil ravno Milenković, ko je prekinil koncert z manjšo

zahvalo in govorom ter nam vsem povedal, kje je njegov interes za tango dejansko zrasel. Pri plesu namreč. Tango je po njegovem mnenju ples, katerega je potrebno plesati spontano in improvizirano, temu namen pa je tudi izbrati soplesalca, ravno tako naključno. In že se je opogumila gospodična, ki je presenetljivo prikoralaka skoraj do odra, in želela odplesati ples z Milenkovićem. Prijetna popestritev in sproščenost večera je bila na višku in Milenković je, sicer ne v plesu s prej omenjeno gospodično, marveč z izkušeno plesalko pokazal, kako se v tangu dve telesi lahko strastno zlijeta v prelep ples. Koncert se je nadaljeval v duhu že znanega avtorja **Astorja Piazzolle**. **Marsikdo**, ki skladba pozna, se je zazibal na stolu in užival v živi izvedbi. Da pa je tango tudi glasba, kjer se skozi glas pokažeta resnično doživljanje ljubezni, strasti sta nam nekaj skladb odpela dva člana skupine **Ars tango story group**.

Popoln večer se je tako lepo zaključil. Poslušalci navdušeni, domačin **Marko Hatlak** sproščen kot vedno ... Prvi grajski večer in hkrati tudi prvi večer tango festivala se je tako združil in prikazal lep primer sodelovanja dveh organizacij, **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** ter Društva glasbenikov in ljubiteljev glasbe. Tovrstna sodelovanja lahko le krepijo kvalitetne večere koncertne glasbe v Idriji.

Zazdi se, da bi bilo mogoče postoriti marsikaj in še kakšen večer posvetiti prijetnemu vzdušju vrhunske glasbe na gradu **Gewerkenegg**. Tango festival je tako tisti, ki ostaja stalnica že 11 let. Želim si, da ta obdrži svojo rdečo nit, in da postane vsako leto še bolj bogat s programom, hkrati pa upam, da bo iz dvorišča idrijskega gradu večkrat odmevala tako kvalitetna glasba kot tudi navdušenje poslušalcev.

Neža Pavšič

Foto: Danijel Bogataj

ODMEV Z GORA NA REČICI OB SAVINJI

Mladi pevci in pevke navdušili poslušalce

Rečiški pobi so se tokrat predstavili tudi z dalmatinskimi pesmimi. (Foto: Marija Šukalo)

Zadnji četrtek v juniju so v rečiški osnovni šoli obiskovalci uživali v petju malih vokalnih skupin. Na koncertu z naslovom Odmev z gora so se Rečičanom predstavile vokalne skupine Ingenium in Gallina iz Ljubljane ter Rečiški pobi.

V uvodu je pozdravne besede v imenu organizatorja - mozirske izpostave **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** Republike Slovenije - poslušalcem namenila Ivana Žvipelj. »Pesem je tista vez, ki poveže duha, ne glede na starost, raso ali politično pripadnost. Zato radi zapojemo in veliko prepevamo – tu nam iskrenosti res nikoli ne zmanjka,« je med drugim izpostavila Žvipeljeva. Za predstavitev skupin je poskr-

bel moderator večera Peter Podgoršek.

Vokalna skupina Ingenium je mešana pevsko zasedba, ki jo sestavljajo prekaljeni pevci z ambicijo po ustvarjanju in poustvarjanju klasičnih in modernih stvaritev. Ženski vokalni kvartet Gallina prepeva ljudske pesmi, slovenske in tuje umetne pesmi, posegajo pa tudi po pop in jazz delih.

Druženje prijateljev je rodilo pevski sestav Rečiški pobi, ki ga vodi Jani Šuligoj. Domačini so ob tej priložnosti dokazali, da so tudi odlični instrumentalisti. Obiskovalce so popeljali skozi slovenske narodne in ponarodele melodije ter dalmatinsko klapsko pesem.

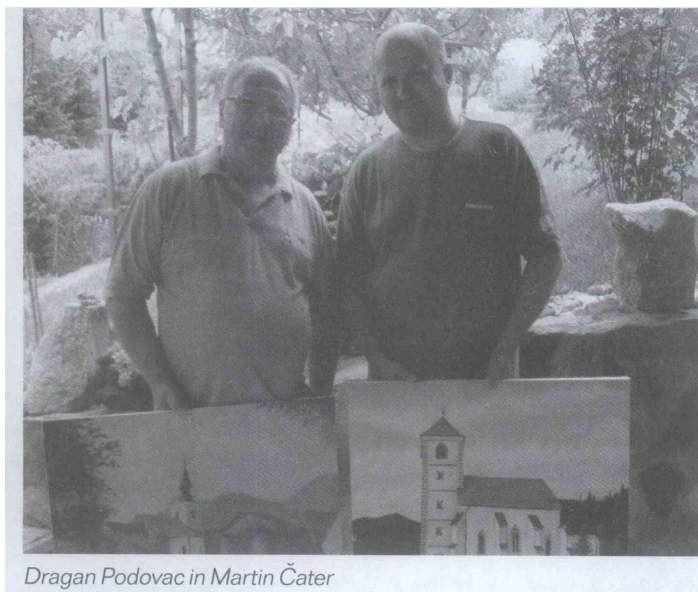
Marija Šukalo

Ko duša išče mir ...

Martin Čater in Dragan Podovac, predsednik in član Društva likovnih ustvarjalcev Rifnik Šentjur, sta se odzvala povabilu Društva ljubiteljev likovne ustvarjalnosti Mavrica in območne enote Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Rogaška Slatina k ustvarjanju za razstavo z naslovom „Ko duša išče mir in srečo.“ Likovna dela za razstavo je prispevalo okrog 20 umetnikov, ki so na platna upodobili sa-

kralne objekte iz Rogaške Slatine in okolice. Razstavo so v začetku julija na ogled postavili pred Kristalno dvorano pri Zdraviliškem domu, obiskovalci pa so ob ogledu zanimivih motivov prisluhnil donenju gongov. Razstavo, ki bo na ogled dalj časa, bosta organizatorja odprla 15. septembra, ko bodo izdali tudi katalog z deli vseh sodelujočih slikarjev. *(V. T.)*

Dragan Podovac in Martin Čater

Majšperk • Sprejem pri županji

Za vse generacije športnikov

Zupanja občine Majšperk Darinka Fakin je na sprejem povabila ekipe oziroma skupine, ki so dosegle vidne rezultate na regijskem oziroma državnem nivoju.

Gostili smo ekipo članic 112 iz Prostovoljnega gasilskega društva Majšperk, ki so postale državne prvakinja na

državnem članskem gasilskem tekmovanju.

Ker mora občina zagotavljati potrebno prvo pomoč, smo

se na 17. regijsko tekmovanje ekip prve pomoči podali kar z dvema ekipama, ki sta dosegli odlično 2. in 3. mesto.

Drugo leto zapored je mlada obetavna gledališka skupina Društva Smoteater sodelovala na regijskem srečanju gledaliških skupin ter se uvrstila na Linhartovo srečanje v Postojni, ki bo v mesecu septembru 2012.

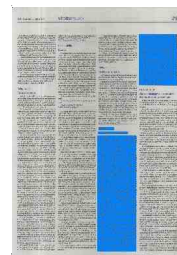
Člani Nogometnega kluba Majšperk so se z zmago na kvalifikaciji uvrstili v prvo ligo MNZ Ptuj, ki bo potekala v organizaciji MNZ Ptuj. S svojo uvrstitvijo pa so še uspeli člani in članice Društva upokojencev Ptujška Gora v ruskem kegljanju. Na regijskem tekmovanju so tako z moško ekipo zasedli 1. mesto, z žensko pa 2. mesto.

Nataša Letonja

Sprejem

Foto: NL

Delo, 23. junija

V dosegu Munchovega krika

Gospod Janez Markeš je zapisal, da se katoliško šolstvo »kaže kot na javni denar naslonjen ideološki projekt brez večje moralne vrednosti za skupno dobro za pravičnost in humanost sodobne družbe – prej kot vložek v zaostritev kulturnega boja, v vulgarizacijo javne besede in v vzorce kulturne zaostalosti«.

Spoštovanim bralcem Dela bi rad posredoval tudi svoje drugačno mnenje in izkušnjo.

Težišče katoliškega šolstva so štiri gimnazije. Področje poznam, saj sem se od leta 1988 do 1996 kot član Strokovnega sveta RS (na začetku SRS) za vzgojo in izobraževanje posvečal predvsem srednji šoli, še prej pa sem predsedoval svetu ene od ljubljanskih srednjih šol. V prvem mandatu, ko smo prenavljali usmerjeno srednje šolstvo in ponovno uvajali gimnazijo, so bila aktualna vprašanja narodnostne oziroma državljanske vzgoje, skladnosti šolske vzgoje z družinsko in prenatrpanost obveznih programov, ki so dijakom onemogočali razvoj posamičnih osebnih darov in druženje. Ustreznih rešitev za ta pomembna področja nam v svojih razpravah in sprejetih dokumentih ni vedno uspeli najti. Zato sem v tem času in pozneje z zanimanjem spremljal razvoj zasebnih šol, posebej gimnazij. Imel sem dragoceno možnost primerjave tudi kot neposredni uporabnik, saj sem skozi različne srednje šole spremljal svojih pet otrok, najmlajšega skozi Škofijsko klasično gimnazijo v Ljubljani (ŠKG). Podrobno torej poznam delo te gimnazije, druge tri pa so ji zelo podobne.

Uspeh na državno primerljivi maturi je bil vedno visoko nad povprečjem, tako da je ministrstvo opustilo objavljanje primerjav. Letošnji je bil na ŠKG 98,5- odstoten, povprečno so dosegli 23,75 točke (slovensko povprečje je 20,21), 24 je bilo zlatih maturantov, trije so dosegli vseh 34 točk. Javni denar je tu zelo dobro in varčno vložen, saj za isti pričakovani rezultat kot v državnih šolah država tu plača manj, potem pa se izkaže, da je rezultat boljši od pričakovanega oziroma povprečnega.

Poleg znanja so pomembna še druga že omenjena področja. ŠKG je uspela dijakom zbuditi in utrditi veselje in ponos, da so Slovenci in državljani Republike Slovenije; uspela je z vzgojo, ki vzgoje staršev ne podira, ampak jo podpira. Sin je rad hodil v šolo: zatajil je vročino, da ni manjkal pri pouku, medtem ko se starejši štirje niso branili ostati doma kak dan dlje. Po maturi ne odide domov množica posameznikov, ampak je šoli uspelo ustvariti skupnost, ki se srečuje in ima skupne projekte še 10 let in več. Megaron, pevski zbor njenih nekdanjih dijakinj in dijakov je na primer letos aprila v Mariboru na tekmovanju slovenskih pevskih zborov **Naša pesem 2012** prejel zlato plaketo, postal najboljši mešani zbor in osvojil absolutno prvo mesto tekmovanja.

Poleg narodne in državljanske zavesti je dijakom dala mesto v mednarodnem prostoru. Na gostovanjih njenih številnih pevskih zborov so ambasadorji slovenstva. Na srečanju zborov na Poljskem so pred slovesom avtobus slovenskega zbora obstopili pevci sodelujočega zbora s Slovaške in jim zapeli »Oj, Triglav, moj dom«. Lepe spomine, prijatelje in koristne stike imajo ne le v slovanskih katoliških državah, ampak tudi v pravoslavnih in protestantskih, od Norveške do Bolgarije ter v Kanadi in ZDA. Materinščini, dviganju kulture jezika in javne besede, sožitju, solidarnosti in redoljubnosti šola posveča posebno pozornost. Obiskujejo jo dijaki različnih ver, pri čemer je zgledno rešen nekonfesijski verski pouk.

Čeprav te štiri gimnazije obiskujeta le dva odstotka vseh srednješolcev, osnovno pa nekaj promilov osnovnošolcev, so velika obogatitev za slovensko šolstvo. Njihovih dobrih rešitev so posredno deležne tudi državne šole, saj so ob teh zgledih tudi same izboljšale nekatera področja, za katera je pred nekaj desetletji veljalo, da na njih ni mogoče ničesar storiti.

Zato: »Lês prid' učitelj se učit!«
DR. DRAGO ČEPAR, Ljubljana